

Průvodní zpráva

Úvod

Výrazná, elegantní a důstojná budova, obohacena o současnou vrstvu, která neponičí, ale naopak ještě více vyzdvihne estetiku krematoria, nesnaží se však o pouhou repliku minulého stavu. Neodstraňujeme veškeré přidané prvky vrstvicí se po desítky let, ale je to o cestě pochopení důvodu jejich vzniku, jejich smyslu a následně je sjednocujeme do jednoho funkčně i esteticky silného celku vystupujícího nad městem Ostravou.

Velká síň

Těžiště budovy dotvářející její nezapomenutelnou siluetu. Prostor s bohatou a cenou výzdobou. Jdeme cestou vtisknout síni soudobou tvář, ovšem se zapojením cenných prvků, vytvářející nejen charakter ale i duši tohoto velkolepého prostoru, ať už jde o mozaiku v čele za katafalkem, výrazné vitráže při bocích, prolamovaný strop nebo svítidla z něho svěšená. V čele síně ponecháváme stávající obložení - po stranách na úrovni katafalků je část výklopná ukryvající promítací plátna. Dřevěný obklad ve zbytku prostoru nahrazujeme akustickými bílými panely odlehčující celkový výraz síně, nad kterou levituje zmíněný prolamovaný strop. Vzniká zde symbolický protiklad dvou světů - současného světa a světa někde kdesi nad námi, kdy tmavá podlaha je v kontrastu s bílými stěnami a bílým stropem. Pro dosažení detailu jsou některé panely perforované vytvářející jemnou grafiku v rámci bílého celku stěn. Tato perforace umožňuje osazení koncových prvků nově rozvedené klimatizace či umístění audio techniky. Přístup na galerii zajišťujeme točitých schodištěm na ose umožňující od toho současného lépe zajistit přístupnost pro širší veřejnost. Zároveň do schodišťového tělesa umísťujeme prostor pro obsluhu audiovizuální techniky.

Upravuje také pohyb smutečních hostů. V případě že nedochází ke střídání obřadů, slouží hlavní vstup. Za situace, kdy se střídá více obřadů vchod je opět hlavním vstupem, vychází se pak bočním východem do krytého ochozu v exteriéru poskytující pozůstalým pozvolný návrat do všedního dne a slouží i jako příležitostný úkryt při nepřízní počasí. Pro případ současně probíhajících obřadů ve velké i malé síni, opět funguje pouze hlavní vstup.

Malá síň

Nejvýraznějším novým prvkem vloženým do prostor krematoria je malá síň. Jedná se o prostor představující ten nejintimnější kontakt ze zesnulým v neušším okruhu pozůstalých. Toho je dosaženo komorní atmosférou s paprsky vnějšího světla dopadající na samotnou rakev. Síň je umístěna do míst bývalého atria tak, aby byla umožněna snadná manipulace se zesnulým přes centrální chodbu v zázemí a nebyla tak narušena provozní linka a zároveň se nekřížila s prostory pro veřejnost. Vchod je umístěn do druhého plánu fasády, kdy je využit v současnosti hluchý záliv, který však zvýrazňuje hmotu hlavní síně.

Severozápadní křídlo

Toto křídlo, které bylo několikrát upravované kvůli narůstajícím uživatelským požadavkům, je v současnosti pro návštěvníka nepřehledné pro příliš vchodů z exteriéru a v některých místech prostorově stísněné. Zde navrhujeme rozšířit dispozici o chodbu při fasádě s jedním centrálním vstupem, odkud pozůstalí míří do dalších prostor, jejichž plocha byla pro zvýšení komfortu navýšena. Doplněny byly rovněž chybějící toalety v této části budovy.

Zázemí

K úpravám došlo i v zázemí objektu a to především v administrativní části, vycházející jak z umístění malé síně, tak také v prostorách hygienického zázemí, kdy roky postupných úprav vedly ke vzniku nepřehledného bludiště. Kanceláře byly přesunuty k fasádě, přes upravené okenní otvory a částečně skleněné příčky prosvětlujeme vnitřní dispozici. Přepracované je hygienické zázemí, včetně šaten se sprchami, splňující požadavky na navrhovaný stav pracovníků - šesti mužů a devíti žen po osazení čtvrté pece. Kancelář paní řečnice, osvětlena skrz stropní světlík, byla umístěna mezi síně tak, aby byl přímý průchod do obou těchto síní.

Stávající uzavřená čekárna je zrušena, místo ní vzniká již zmíněný krytý ochoz. Toalety byly upraveny tak, aby je šlo využít i pro návštěvníky hřbitova v době provozní doby.

Fasáda

Budova krematoria má vyjadřovat solidnost, vážnost, ale i lehkost a klid. Respektujeme výrazné elementy siluety objektu- hlavní síň a bývalou malou síň, v současnosti využívané pro technologické účely, které jsou propojeny doplňujícími a podružnými prostory do jednoho fungujícího organismu.

Tyto elementy jsou ztvárněny jako pevné bloky členěny plochami kopilitu propouštějící světlo do dispozice a spolu s lištami doplňující profilovaný obklad zjemňují jinak tvrdý monument. Jedná se o dvouplášťovou fasádu tvořenou profilovanými cementovláknitými deskami (ve většině o rozměru 1800x1000mm). Křídla objektu jsou výrazově upozaděny a sjednoceny do společného prvku pomocí předsazených latí z kopilitu směrem k hřbitovu a k městu, v ostatních místech je ponechána stávající omítka.

Konstrukční systém

U velké síně a u objektu obsahující první dvě pece je využit ocelový skelet, který bude opětovně opláštěn a zateplen. U severozápadního křídla jsou provozní prostory ponechány v současném stavu, nové části v přední části jsou vyzděny, fasáda je pak tvořena lehkým obvodovým pláštěm. V pravé části jsou ponechány či částečně upraveny nosné zdi, nové příčky jsou vyzděny. Prostor dnešní čekárny bude kompletně přestavěn. Úpravou projdou také střechy nad upravenými dispozicemi, kdy bude navržena střechám původní proporce.

Technologie

Současný systém, kdy první a druhá pec je napojena na výměník v bývalé malé síni vytápějící prostory krematoria doplňujeme o druhý výměník využívající současné třetí a v budoucnu i čtvrté pece, z kterých bude získáváno odpadní teplo pro podlahové topení v obou síních. Pro technologii bude využita část suterénu pod třetí resp. čtvrtou pecí. Pro chlazení bude využito tepelného čerpadla země-vzduch umístěného na střeše tak, ale tak aby nepůsobily rušivě. V prostorách nad galerií je odebírán znehodnocený vzduch a využit k tepelné rekuperaci, která již v určité formě v objektu funguje. Střecha s extenzivní zelení pak napomáhá ke zlepšení mikroklimatu a vylepšuje celkovou bilanci odtoku srážkových vod.

Ing.arch. Petr Mandík

Ing.arch. Tomáš Ploc

Ing.arch. Karolína Vacová

Ing. Jan Pustějovský, Ph.D.